

Ἡ ἀρμονία τῆς ἀποτυχίας ἐν τῷ συνόλω βυκακλίζεται παρὰ τὴν ἀκτὴν τοῦ Φκλήρου ὑπὸ τοῦ φλοίσβου τοῦ κύματος. Οὐτε ἀνάλογον πρὸς τὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος λύσιν εὔρε θεραπεῖαν ἢ ἐν Φκλήρῳ σύγγισις διὸ καὶ καταλείπει τὰ κεχαγικραζητανωνιάδεια ἐνδικιτήματα Αὐτῆς ἢ βυσιλικὴ οἰκογένεια φεύγουσα τῆς ἄμμου τὸ κεκυμένον χιῶτον, τοῦ κωνιορτοῦ τὰ νέφη, τοῦ ἐδάφους τὸ ἀνώμαλον, τῶν καθρεπτῶν τὴν προσκλινηὴν παρὰ τὰζιν καὶ τῶν κωνώπων τὴν αὐθάδεια. Ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ θεάτρου ἔλαβον θρηνικὴ ὁ Λαχέρν καὶ ἡ κυρία τοῦ συγγίροντες ἀλλήλους, ὅτι εὔρεν αὐτούς ἔχοντας ἄλλο ἐπάγγελμα τοικύτη κατὰ τοῦ γαλλικοῦ θεάτρου θεομηνία καὶ ὁ μὲν, κατὰ τὸν ποιητὴν, τέλος εὔρε τὸν σκοπὸν τοῦ βίου του, ἢ δὲ διὰ ποιικίλων μεσιτῶν μὲ ἀνθη ῥκίνει τὰ πρόσωπα τοῦ θιάσου, ὡς εἰς βωμὸν τὰ θύματα ἀπαχόμενα. Θεολοί, ὡς διὰ νὰ κλυφούν τὸ μυστήριον τῆς ἀποτυχίας των, ἴστανται οἱ φανοὶ τοῦ ἤλεκτρικοῦ φωτός τὰ βήσανά των διηγούμενοι πρηνῆς τις δὲ μακρκαλιστῆς πεσὼν ἐντὸς τοῦ σκότους διηγῆται ὅτι ποτὲ τοικύτην πτώσιν δὲν ὑπέστη μὲ τὸ φῶς τοῦ διδασκάλου του τὸ λειτουργοῦν. Οὐδεὶς ποτε ἐσκέφθη χρόνους τόσους ἤδη, ὅτι ἔλλειψις ἐπισιθητῆ ἦν ἐν Φκλήρῳ ἢ κλειδοκυμβάλου καὶ σφικριστηρίων ἔλλειψις, καὶ ὅμως ταῦτα καὶ παρ' οὐδενὸς μὴ ζητηθέντα ἐτοποθετήθησαν ἀρμονικῶς ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ξενοδοχείου, ἀλλ' ἐκ τῶν ζητηθέντων καὶ κατ' ἐπανάληψιν οὐδὲν ἐκρίθη ἄξιον νὰ γίνη ἐπὶ τέλους.

Καὶ δὲν εἰξεύρει τις εἰς ποῖον ν' ἀποδώσῃ τὴν οἰκτράν αὐτὴν κατὰστασιν, ἀπόδειξις καὶ τοῦτο εἶτι μάλλον ἰσχυρὰ τῆς ἀληθοῦς οἰκτρότητας. Ὁ μὲν τοῦ Φκλήρου ἐνοικιστῆς τήκεται καὶ ἐκ φιλοτιμίας χάνει λιπὸς τῶν σφικρῶν αὐτοῦ, ὅτι οὐχὶ τὸ χρημ-ἀξιδόφορον-ἀλλὰ τοῦ κόσμου τὴν ἐμπιστοσύνην τρέμει μήπως ἐκ τοῦ πρώτου ἔτους ἀπολέσῃ, ἄλλως τε θυσιάζει ἀφειδῶς καὶ ὀλονὲν πληρόναι· ὁ δὲ εἰς ἄλλον ἐπιρρίπτει τὴν εὐθύνην· ὁ Καρχηωνασόπουλος-κομήτης παραιτεῖται ἐκ προσωπῶν διὰ τὸν κ. Τρικουπὴν τὸ ἰδνικὸν τῆς εὐσυνειδησίας, ὅπερ εἴθε, κατ' αὐτόν, νὰ ἐφηροῦζετο κι' εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ ὁ φίλος διχειριστῆς μετὰ τοῦ συμβουλίου τῆς Ἑταιρίας πιάζουσι πρόσωπον ἀνευθύνου συνταγματικοῦ βυσιλέως, ὁρίζοντος τοὺς ὑπουργοὺς του νὰ δώσωσι λόγον ἐν τῇ βουλῇ. Μόνον περὶ τῶν ἀποπάτων δέον ἔκρινε νὰ συγκροτῆται συνεδρῖσιν καὶ νὰ δικτεφθῇ διὰ μακρῶν, ἀποτελέσμακ δὲ ὑπῆρξεν ἡ ἐκλογή τῆς καταλληλοτέρης θέσεως, περίπου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ θεάτρου. Τὸ Φκλήρον πλέον ἀπεθνακτίσθη· ἔλαθε τὸν ἀληθῆ ἐθνικὸν χαρακτηρισμόν του· ὁ δ' Ἄσμοδαῖος εὔρεν ὕλην στήσας τὴν ἀόρατον φωτογραφικὴν αὐτοῦ μηχανὴν ἐν μέσῳ τῶν κενῶν λουτήρων καὶ παρέχων ἡμῖν σήμερον ὀλίγα ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν του.

BARCAROLA

Κραχὶ ἀνεμοφτέρουγο, ᾠερῆφανο, κκπνίξει,
σχίξει ἀφρισμένο πέλαγος, τὰ κύματ' αὐλακόνει·
ᾠ τῇ πρύμν' ἡ ἀσπρογάλαζη σημαία ἀνεμίξει
κι' ἀστράφτει μακρὴ κόλασις, ᾠ τὴν πλώρη του κανόνι.

Ἄχ! ποῖο δελφίν' ὕδρξίκο ἀπάνω του σηκόνει;
ποῖον ψαρικὸ ἀρχάγγελο κυματοκακβαλλάρη;
ᾠ τὸν Κκφρηέκ μὴν πετᾶ, μὴ φτάνει ᾠ τῇ Μεθώνη;
ἡ μὴ τῇ θάλασσ' ἀνκψε μαζὺ μὲ τὸν Κκνάρη;

Ἄ μπά!... ὤς ᾠ τῇ βρωμόλιμνη ἐπλευσε λίγα μίλικ
τοῦ Πκπκαμικαλόπουλου νὰ φέρῃ τὴν φκμίλικ!

Βέλος

Ἡ ἰδέξ τῆς ἀνεγέρσεως μουσείου ἐν Ὀλυμπίᾳ εἶναι σφαιρακέρ, καθόσον ἡ συγκέντρωσις εἰς ἐν σημεῖον τῶν κυριωτάτων ἀρχαιοτήτων εἶναι ἀπολύτως ἀνγκκατὴ διὰ τὴν συγκριτικὴν τούτων μελέτην. Αἱ ἀρχαιολογικαὶ μελέται ἄλλως ἀπκίτοῦσι βιβλιοθήκας καὶ μέσκα, τὰ ὅποτκ δὲν δύνανται νὰ προσφέρωσιν οἱ κώνωπες, τὰ τακκάλικ καὶ οἱ περὶ τὰς ἀρχαιοτήτας οἰκοῦντες ἄλλοι ἰθαγενεῖς.

Τὸν πρῶτον ἀριθμὸν τοῦ Ἀρχείου τῆς Ἑθνικῆς Τρκαπέζης, 100,000 φράγκα τὰ ἐκέρδησεν ὁ κ. Δεακόζης Βούρος!

Oh! ironie, sarcasme de la destinée!

Ποβερέτος

Ὁ διορισμός τοῦ Κ. Ἰουλίου Γαλβάνη, ὡς ἐκτάκτου καθηγητοῦ τῆς χειρουργίας ἐν τῷ πανεπιστημίῳ, εἶναι ἐκ τῶν σπανιωτάτων ἐκεῖνων παρ' ἡμῖν διορισμῶν, οἵτινες γίνονται πρὸς ὄφελος τῆς κοινωνίας. Παρὰ πάντων ἀνεξικρέτω; ἐπηνήθη. Ἄλλὰ τινες ἔφεξαν αὐτόν, ὡς γενόμενον ἀνευ συστάσεως ὀθῆεν τῆς οἰκείας σχολῆς καὶ πρὶν ἢ ὁ Κ. Γαλβάνης διδάξῃ ὡς ὕφηγητῆς. Οὐδεὶς ὅμως νόμος εὐτυχῶς ὑποχρεοῖ τὸν ὑπουργὸν νὰ ὑποταχθῇ εἰς τοὺς τύπους τούτους, οἵτινες ὡς πάντοτε πάντες οἱ τύποι ἐν Ἑλλάδι χρησιμεύουσιν εἰς πᾶν ἄλλο ἢ εἰς τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ὀρθοῦ. Οἱ τύποι εἰπὶ χρήσιμοι μόνον εἰς ἔθνη πολιτισμένα. Ὅπως δὲ καὶ ἂν διαρρυθμίστητε τὰ τοῦ πανεπιστημίου, ἢ ἀνεκκνότης θὰ εἴσπηδησῃ πάντοτε εἰς αὐτό, μετὰ ἢ ἀνευ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἀνωτέρω τύπων. Οἱ τύποι μέλιςτα διευκολύνουσι τὸ ἔργον τῆς ἐν Ἑλλάδι ἀεικινήτου ἀνεκκνότητος. Ὁ διορισμός ὅμως τοῦ δικακεκριμένου ἰατροῦ Κ. Γαλβάνη ἀποδεικνύει, ὅτι ἡ παρὰλειψις τούτων δύναται ἐνίοτε νὰ παράσκη τοῖς μαθηταῖς καθηγητὴν σπουδαῖον καὶ πράγματι ἐνήμερον εἰς τὴν πρόδον τῆς ἐπιστήμης.

Ἄλλως; ἀπεδείχθη ἡδη, ὅτι οὔτε τύπος τις ἐτέθη κατὰ μέρος χάριν τοῦ κ. Γαλβάνη, διότι οὐδεμὶς περὶ ἄλλου τινὸς ἐγένετο πρότασις παρὰ τῆς οἰκείας σχολῆς.